

РЕШЕНИЕ

№ 2655

гр. София, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Елка Атанасова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **1860** по описа за **2022** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба от М. И. М. от @1@[жк], бл.75 вх.В, ет.6 ап.48 срещу РЕШЕНИЕ №320 от 26.01.2022г. по нахд №13094 по описа на СРС за 2021г., с което е потвърдено наказателно постановление №21-4332-008486 от 20.04.2021г., издадено от Началник група в отдел „Пътна полиция“-СДВР, с което на М. е наложено наказание глоба от 300лв. и лишаване от право на управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение на чл.140, ал.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

По изложените в жалбата съображения за процесуални нарушения и нарушение на материалния закон –се моли да се уважи жалбата. Твърди се, че АУАН и НП не съдържат необходимите реквизити. Изтъква се на второ място, че НП е издадено от некомпетентно лице, доколкото в представената заповед №8121з-515 от 14.05.2018г. издателят на НП не е сред упълномощените от министъра лица. На следващо ясто се визира, че НП е издадено въз основа на ППРНП№50103 от 30.03.2021г. на СРП, което не е връчено и не е ясно дали е в сила. На трето място се твърди, че не е съобразена нормата на чл.42, т.4 от ЗАНН, както и чл.57, ал.1 т.5 от ЗАНН- нито в АУАН, нито в НП има ясно и точно описание на деянието. Допълва се, че е посочено, че лицето управлява МПС без да е регистрирано по надлежен ред, но не се сочи кой е този ред.Има позоваване на чл.4 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение. Визира се, че не е ясно МПС е предмет на внос или е

придобито по-късно в страната. На следващо място се изтъква, че чл.140, ал.1 от ЗДвП, за да бъде нарушен следва освен МПС да не е регистрирано и да бъде без табели -два елемента в условия на кумулативност. Изтъква се, че разпоредбата на чл.143, ал.15 от ЗДвП и чл.186, ал.1 т.10 от Наредба №1-45 от 24.03.2000 предвиждат служебно прекратяване на регистрацията на регистрирано ППС, когато в 2 месечен срок от придобиването му собственикът не изпълни задължението си да регистрира пътното средство, като едно от последствията –е прекратяване на регистрацията. С оглед изложеното –се прави извода, че прекратяването на регистрацията не настъпва автоматично, а следва да има волеизявление от органа, поради което няма данни касаторът да е уведомен за това. Отново по същество на извършеното нарушение –се правят възражения. Визира се, че не е доказано виновното извършване на деянието от дееца. Подчертава се, че лицето не е знаело, че управлява МПС със служебно прекратена регистрация –МПС е било с ГО, регистрационни табели, платена винетна такса. Съответно не са били снети табелите, не е имало стикер, че автомобилът е бил спрял от движение. Обобщава се, че към 24.10.2020г. собственикът на л.а. не е бил уведомен, че на 24.09.2020г. МПС-то му е с прекратена регистрация и съответно не е проявил виновно поведение. С оглед изложеното –се моли да се уважи касационната жалба.

В съдебно заседание – касаторът не се явява и представлява.

Ответната страна – не изразява становище и не се представлява.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба и предлага решението на СРС като правилно и законосъобразно да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД ХИХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Касационната жалба е депозирана в срока, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

По същество същата е неоснователна и за да достигне до посочената констатация, съставът съобрази следното:

СРС, за да потвърди НП е приел от фактическа страта, че на 24.07.2020г. М. М. е закупил л.а.“О. К.“ с [рег.номер на МПС] чрез договор с нотариално заверени подписи като служебно копие от същия е изпратено на ОД на МВР, отдел „ПП“ в [населено място] оглед промяната в собствеността на МПС. От правна страна е направен извода, че купувачът М. не е изпълнил задължението си по чл.145, ал.2 от ЗДвП в 1месечен срок от придобиването да регистрира автомобила, поради което на 24.09.2020г. регистрацията на МПС е била служебно прекратена. Съответно на 24.10.2020г. в 9.04ч. като е управлявал това МПС М. е нарушил чл.145, ал.15 от ЗДвП и съответно по чл.175, ал.3 пр.1 му е наложена глоба от 300лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6м..Следва да се има предвид, че СРС е изложил мотиви по всички доводи на оспорващия като на първо място е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, което е констатирал от т.1,3 на Заповед №8121з515 от 14.05.2018г. на министъра на вътрешните работи. Касателно НП СРС е констатирал, че в същото е посочено, че е издадено от Г. Б. на длъжност Началник група при отдел “Пътна полиция“СДВР, без да е отразена групата, но това не е счетено за нарушение, доколкото е констатирано, че същата може да издава съгласен заповедта НП. Не е установено да са нарушение и чл.34 от ЗАНН, както и чл.42 и л.57 от ЗАНН. СРС е приел, че деянието е ясно и точно описано като е визирано, че деецът

е управлявал МПС с прекратена регистрация. Разгледани и не са споделени възраженията във връзка с незнанието на лицето относно това обстоятелство. СРС е подчертал, че задължението за регистрация следва от чл.145, ал.2 от ЗДвП за М. като приобретател на МПС, който е следвало да регистрира л.а. по постоянния си адрес, което не е направил, поради което му е прекратена регистрацията на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП. Ирелевантно е как е придобито МПС чрез внос или покупко-продажба в страната, както и това дали има или не регистрация, платена застраховка, винетка. Касателно незнанието СРС е посочил, че деянието е извършено при форма на вината непредпазливост, тъй като лицето доколкото е било длъжно да изпълни задължението си по чл.145, ал.2 от ЗДвП, е могло да предвиди, че с изтичане на срока регистрацията му ще бъде прекратена. В тази връзка СРС се е позовал и на съдебна практика. СРС е визирал също, че съгласно Наредба I-45 от/24.03.2000г. не е предвидено собствениците да се уведомяват за прекратената регистрация. Разгледани са и съображенията за приложение на чл.28 от ЗАНН, като не са открити основания за това. Обсъден от въззивния съд е и размера на глобата, определен над минималния като е преценено, че именно по този начин ще се въздейства предупредително и превъзпитателно по отношение на водача. С оглед изложеното е потвърдено НП.

Касационната инстанция напълно споделя подробните и аргументирани съображения на СРС. Всяко едно от направените възражения, свързани с компетентността, процесуални и материални нарушения, подробно е било разгледано. Същите доводи се правят и с касационната жалба. Съставът споделя констатацията на СРС, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи като в тази връзка е правилно позоваването на т.1,3 на Заповед №8121з515 от 14.05.2018г. на министъра на вътрешните работи/.17/ за актосъставителя и на т.2,10. Видно от същата началниците на групи „Административно-наказателна дейност“ при ПП имат право да издават НП, а съгласно писмените доказателства по преписката /заповед на л.16 от 23.10.2019г/ лицето е заемало именно посочената длъжност. Факт е прекратената регистрация по електронен път на основание чл.143, т.15 от ЗДвП от 24.09.2020г., за което правилно СРС е направил извода, че лицето съгласно Наредба I-45 от/24.03.2000г. не следва да се уведомява. Не трябва да има уведомяване и за постановлението на СРС по пр.преписка №50103/2020г. за отказ да се образува досъдебно производство във връзка с престъпление по чл.345, ал.2 от НК /управление на нерегистрирано МПС/. Обосновано от СРС не е констатирано и нарушение на чл.42 и л.57 от ЗАНН във връзка с точното и ясно описание на деянието. Относимият фактически състав е описан точно с това, че деецът е управлявал МПС с прекратена регистрация. Правилно от СРС не са споделени възраженията във връзка с незнанието на лицето относно това обстоятелство. Касационният състав маркира, че задължението за регистрация следва от чл.145, ал.2 от ЗДвП за М. като приобретател на МПС, който е следвало да регистрира л.а. по постоянния си адрес, което като не е направил -му е прекратена регистрацията на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП. В този аспект – правилен е мотива на СРС, че деянието е извършено при форма на вина непредпазливост. Лицето е могло да предвиди, че с изтичане на срока по чл.145, ал.2 от ЗДвП - регистрацията му ще бъде прекратена.

Правилно не са установени основания за приложението на чл.28 от ЗАНН, както и е преценен размера на наложените наказания като справедливи, за което СРС се е позовал на конкретните обстоятелства вкл. и на поведението на лицето като водач, видно от картоната му /17 НП/, разкриващ уклон към нарушение на правилата за

движение.

Несъстоятелно е и позоваването пред настоящата инстанция на Закона за мерките и действията по време на извънредно положение. Не се сочи конкретна норма на основание на която срокът по чл.145, ал.2 от ЗДвП следва да е удължен, както и не се установява такава. От друга страна -не е част от фактическия състав /ФС/ посочването на крайната дата за изпълнение на това задължение, тъй като бездействието по чл.145, ал.2 от ЗДвП не е част от фактическия състав на настоящето нарушение. Процесното нарушение е извършено чрез действие- управление на МПС с прекратена регистрация и следователно последицата от неизпълнението на другото задължение – е елемент от фактическия състав, поради което датата на нарушението е правилно посочена.

Следователно- касационната жалба е неоснователна, поради което следва да се отхвърли и съответно да се остави в сила решението на СРС.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №320 от 26.01.2022г. по нахд №13094 по описа на СРС за 2021г., с което е потвърдено наказателно постановление №21-4332-008486 от 20.04.2021г., издадено от Началник група в отдел „Пътна полиция“-СДВР, с което на М. И. М. е наложено наказание глоба от 300лв. и лишаване от право на управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение на чл.140, ал.1 от Закона за движение по пътищата.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване или протест.

Председател:

Членове:1.

2.